

Zawierzyliśmy św. Barbarze

Święta Barbara przypomina nam dzisiaj: w życiu, jak na kopalni, nie brakuje silnych, dramatycznych łąpnięć. Ratunek jest zawsze jeden: Chrystus.

Ks. JAN KUCA

Parafia św. Barbary w Grodzisku Dolnym istnieje od ponad 600 lat. Kiedy kolejne drewniane kościoły spalili Tatarzy, podjęto decyzję o budowie kościoła murowanego. Kamień węgielny położono w 1720 r. Przez całe też wieki parafia czciła św. Barbarę, przyzywając jej orędownictwa w burzach, pożarach i zarażach, a także prosząc o dobrą, szczęśliwą śmierć. Wielkim pragnieniem parafian było umieszczenie relikwii św. Barbary w nowym ołtarzu, który bp Karol Józef Fischer konsekrował w 1902 r. Zdobycie ich jednak okazało się niemożliwe.

Przygotowując się do jubileuszu 300-lecia istnienia kościoła, parafia podjęła starania o pozyskanie relikwii św. Barbary od Kościoła belgijskiego. Już na początku starań sprawę określano jako bardzo trudną, wręcz niemożliwą. Była także świadomość „zapotrzebowania” na relikwie w różnych grupach zawodowych, głównie na Śląsku. W tej części Polski, gdzie święta zajmuje miejsce szczególne, jej relikwie znajdują się tylko w Strumieniu – jedynym w Polsce „Barbarowym sanktuarium”. Obok dużych i ważnych ośrodków, takich jak np. Kraków, Gniezno, Płock, Tyniec czy Miechów, obecnością św. Barbary w jej relikwiach cieszą się w Polsce dwa kościoły parafialne – w Tropiu nad Dunajcem i w Korzennej k. Nowego Sącza. Rozpoczęliśmy w Grodzisku modlitwy, uważając, że jeśli święta zechce tu być to znajdzie sposób.

Pełna zawartość relikwiarza

Z chusty Pana Naszego Jezusa Chrystusa (Chusta z Owiedo)
 Z całunu grobowego Pana Jezusa (Całun Turyński)
 Z okrycia Najświętszej Maryi Panny (Sancta Camisia)
 Św. Jakub Apostoł
 Św. Augustyn biskup i doktor Kościoła
 Św. Katarzyna dziewica i męczennica
 Św. Barbara dziewica i męczennica
 Św. Małgorzata dziewica i męczennica
 Bł. Rizzae dziewica
 Św. Urban papież i męczennik
 Św. Korneliusz papież i męczennik
 Św. Wawrzyniec męczennik
 Św. Wincenty męczennik
 Św. Stefan męczennik
 Św. Agnieszka dziewica i męczennica
 Św. Błażej biskup i męczennik
 Św. Sebastian męczennik
 Św. Ignacy Loyola
 Św. Antoni ojciec (opat)
 Św. Salmani wyznawca
 Św. Otylia dziewica i męczennica

Patrząc na renesans kultu relikwii w Polsce, warto by zapytać o jego sens. Natomiast, by zrozumieć praktykę łączenia stołu dla Eucharystii z relikwiami, trzeba sięgnąć w głąb historii. Kult ludzkich szczątków jest starszy niż chrześcijaństwo i pojawia się w różnych kulturach i religiach. Na czym polega zasadnicza różnica? Polega ona na tym, że to właśnie nasi przodkowie w wierze nadali relikwiom inny wymiar, dodając im treść chrystologiczną. Chrześcijańska świętość polega przecież na naśladowaniu Chrystusa. Poprzez relikwie natomiast mamy kontakt z osobami, które były w bliskości Chrystusa i w ten sposób kult relikwii przybliżył nas do relacji z Panem Bogiem.

Kiedy budowano w kościołach ołtarze to przez wieki ustawiano je tak, by pod nimi znajdowały się groby świętych. W ten sposób powstała tradycja wiązania ołtarza z relikwiami świętych, szczególnie męczenników. Osobom dystansującym się od kultu relikwii warto przypomnieć, że już pierwsi chrześcijanie szczególnie czcili otaczali relikwie. Są to zwyczajnie sięgające II wieku. Najpierw były to szczątki męczenników, a potem tych wszystkich, których uważano za świętych. Wiemy z historii, że niekiedy ich ciała wykupywano za duże sumy pieniędzy czy złota. Tak było np. z ciałami św. Augustyna czy św. Wojciecha. Bywało i tak, że jeśli z powodu kościelnych zakazów nie można było kupić relikwii to kupowano całą wioskę wraz z kościołem, w którym znajdował się relikwiarz. Świadczy to jednoznacznie o tym, jak wielką wagę przykładano przez całe wieki do kultu świętych i czci relikwii.

Bliskość ołtarza i relikwii jest powiązana oczywiście także teologicznie. Jako katolicy wiemy, że Mistyczne Ciało Chrystusa uobecnia się na ołtarzu. Natomiast ciało zmarłego, które przybliży nam Pana Boga,

uświadamia równocześnie, że święty jest kimś, kto ma możliwość wypraszania nam łaski, Bożej mocy. Dlatego, że za życia był tak blisko Pana Boga, dziś może być orędownikiem naszych spraw, podpowiedzieć, jak my mogliśmy osiągnąć świętość.

W historii naszej wiary dochodziło także do nadużyć, a nawet do handlu relikwiami. Czasami relikwie traktowano tak, jakby mogły działać samostannie, mając w sobie szczególną, boską moc. Sądzono, że wystarczy je tylko posiadać, a to automatycznie zapewni Boże błogosławieństwo. Nadużycia jednak nie powinny przekreślać samej idei. Właściwe podejście do tradycji Kościoła oraz szacunek do świętych powinny skutkować większą świadomością tego, czym jest dla nas świętych obcowanie.

28 września 2019 r. otrzymaliśmy informację, że parafia otrzyma relikwie i to nie tylko św. Barbary. Ten szczególnie dar przekazał grodziskiej parafii bp Remy Victor Vancottem, ordynariusz diecezji Namur w Belgii. Uroczyste przywitanie i wprowadzenie dokonało się 26 lipca 2021 r. w uroczystość odpustową ku czci naszej drugiej patronki, św. Anny. Liturgii przewodniczył bp Stanisław Jamrozek, a diecezję Namur reprezentował kanclerz kurii ks. prał. Van Cauwenbergh Xavier. Ofiarowany relikwiarz jest wyjątkowy, gdyż oprócz kości 18 świętych Kościoła, zawiera także relikwie związane z męką i śmiercią Pana Jezusa oraz z Matką Bożą.

Relikwiarz przewieziono do parafii bryczką

Bp Stanisław Jamrozek i ks. Jan Kuca, proboszcz parafii św. Barbary w Grodzisku Dolnym

Dziękując Panu Bogu za szczególny dar i to wyjątkowe wydarzenie, pragnę podziękować też wszystkim, dzięki którym stało się ono możliwym. Specjalne podziękowania kieruję do Kościoła belgijskiego i składam je na ręce bp. Remy Vancottema. Dziękuję Pasterzowi naszej archidiecezji abp. Adamowi Szalowi, który wsparł pisemnie naszą prośbę.

Ofiarowany relikwiarz to dar wyjątkowy i szczególny, a Kościół belgijski potwierdził jego autentyczność swoim autorytetem. Wiem, że św. Barbara przybyła do bardzo kochającego ją ludu, który przez jej wstawiennictwo wypraszał będzie u Boga potrzebne łaski dla parafii, diecezji i całego Kościoła. Tych, którzy nie mogą pielgrzymować np. do Santiago de Compostela, by objąć św. Jakuba czy do Pawii, by modlić się przy grobie św. Augustyna – zapraszam do Grodziska Dolnego.

Relacja z przyjęcia relikwii dostępna jest na stronie parafii: parafiagrodziskodolne.pl

Kościół parafialny św. Barbary w Grodzisku Dolnym